

βογγημάρα ἡ, ἀμάρτ. βογγομάρα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγημα καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άρα.

Βόγγημα, ὁ ἰδ.

βογγητὰ ἐπίρρ. ἀμάρτ. γογυχτὰ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)
Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βογγυχτὰ Πελοπ. (Ἀρχαδ.)—Λεξ.
Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βογγητός.

Μὲ στεναγμὸν ἐνθ' ἄν.: Μοῦ τό 'πε βογγυχτὰ Ἀρχαδ.
Εφορτώθεν ἀτο καὶ γογυχτὰ γογυχτὰ ἐπῆεν 'ς ο' ὁσπὶτ'
ὁ φορτώθηκε καὶ στενάζων ὑπὸ τὸ βάρος ἐπῆγε εἰς τὸ
ἐπίτι) Τραπ. Συνών. *βογγητῶντα.

βογγητιδὸ τό, ἀμάρτ. γογυτιδὸ ΚΠασαγιάνν. Πα-
ραμύθ. 6 γογυτιδὸ ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 45 βογγυτιδὸ
Πελοπ. (Μεσο.) βογγυτιδὸ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγητό.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Κατὰ τὸ μεσονύχτι ἀκούει
ἡ χήρα γογυχτὰ βαρεὰ καὶ κούφια ΚΠασαγιάνν. ἐνθ'
ἄν. Καθὼς στεκόμαστε λαφιασμένοι, ἀκούμε βογγυτιδὸ ...,
τὸ βάλαμε 'ς τὰ ἴσα, ἀκούμε μεγαλύτερο βογγυτιδὸ (ἐκ
παραδ., δι' ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 297).

βογγητό τό, γογγητό Πελοπ. γογητό Πελοπ.
(Βούρβουρ. Μάν.) γουττυχτό Κυδων. κοντῶντὸν Κύπρ.
βογγητό σύννηθ. βογγητό πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βογγ'τό
Β. Εὔβ. Σάμ. βογητό Ζάκ. κ. ἄ. βογγυχτό Λεξ. Δη-
μητρ. βογυχτό Κέρκ. βογγυχτό Λεξ. Βλαστ. 104 Δη-
μητρ. βογυχτό Θράκ. (Αἰν.) βογγυχτός ὁ, Πελοπ.
(Ἀρχαδ.) βογγυχτός Κάσ. βογγητός Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀκούεται βογγητό σύννηθ.
Ἐβγαίνε τὸ γογητό του δλη νύχτα Μάν. Κάθε νύχτα ἀκού-
εται βογητό, ποῦ σοῦ παίρνεται ἡ καρδιά (ἐκ παραδ., δι'
ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 565) Ζάκ. Τὰ κοντῶντά του
ἀκούονταν ἔναν μίλιν τόπον Κύπρ. Τὸ ἄγριο βογγητό τοῦ
ἀνέμου ΔΒουτυρ. Διωγμέν. Ἀγάπ. 25 || Ποιήμ.

Καὶ εἶχε μάρτυρα εἰς τὸ βράχο | τοῦ Θεοῦ τὸν ὀφθαλμὸ
καὶ τριγῦρο του μονάχο | τοῦ πελάου τὸ γογγητό
ΔΣολωμ. (ἐκδ. ΙΠολυλ.) 72.

Ἀκούει βοή καὶ βογγητό, περπατησὰ 'ς τὸ δῶμα
χωρὶς νὰ βλέπῃ καὶ κορμί, χωρὶς σκιά νὰ βλέπῃ
ΙΠολέμ. Χειμῶνανθ.² 135.

* **βογγητῶντα** ἐπίρρ. κοντῶνσιῶντα Κύπρ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ἐπίρρ. βογγητὰ καὶ *βογγῶντα
<βογγῶντας μετοχ. τοῦ βογγῶ μετ' ἀναπτύξεως τοῦ
ο πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γόντῶσμαν-κούντῶ-
σμαν, δι' ὃ ἰδ. βόγγημα.

Βογγητὰ, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Νά σου τῶαι τὸν Σαρατῶνόν τὸ' ἔρκετον κοντῶνσιῶντα.

βογγιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος.

Δυσανασχετῶ, στενοχωροῦμαι: Μ' ἔκαμε νὰ βογγιάσω
τοῦτο τὸ φόρτωμα.

βογγολόγος ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λόγος.

Ἀνθρωπος ἐκβάλλον ὀγκηθμοὺς ἰσχυροὺς: Γνωμ.
Βογγολόγο ἀγόραζε καὶ πορδοκόπο πούλειε (ἐπὶ ὄνου).

βογγολογῶ Δαρδαν. κ. ἄ. — ΠΠαπαχριστοδ. Θράκ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ἡθογραφ. 2, 101 βογγολογῶ (Ν. Ἑστία 11, 149) βογ-
γολογῶν Πελοπ. (Καλάβρυτ.) βογγουλουγῶν Εὔβ.
(Ἀκρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγολόγος.

1) Ἐκβάλλω ἰσχυρὰν φωνὴν ΠΠαπαχριστοδ. ἐνθ' ἄν.:
'Ο φάλτης μὲ τὴν τετράγωνη καὶ ἀλύγιστη φωνή του τὸ
βογγολόγησε. 2) Ἀναστενάζω, βογγῶ Δαρδαν. Πελοπ.
(Καλάβρυτ.) κ. ἄ.—(Ν. Ἑστία ἐνθ' ἄν.): 'Ο δυνατὸς ἀέρας
βογγολογᾷ μέσα 'ς τὰ ξερολάγκαδα καὶ τὰ ριζοσπῆλαια
(Ν. Ἑστία ἐνθ. ἄν.) 3) Ἀντηχῶ ἰσχυρῶς Εὔβ. (Ἀκρ.):
Βογγουλουγᾷ τὸν ρέμα ἀπ' τὰ σκούματά τ'ς.

* **βογγομανηταρεῖο** τό, βογομανηταρεῖο Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόγγος, μάνητα καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -αρεῖο.

Ἄσθηνους ἀναστεναγμὸς (οἶονεῖ μανίας δηλωτικὸς).

βόγγος ὁ, Κέρκ. Κύθν. κ. ἄ. — ΔΒουτυρ. Εἴκοσι
Διηγῆμ. 17 ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 8 ΓΣτρατήγ. Τραγούδ. 74
— Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ βογγῶ.

1) Βόγγημα, ὁ ἰδ., Κέρκ. κ. ἄ.—ΚΜπαστ. ἐνθ' ἄν.
— Λεξ. Αἰν.: Πῶς μιῶντας κάνεις γὰ θάλασσα καὶ ψα-
ρικὴ νὰ λησμονήσῃ τούτους τοὺς δουλαιεὺς ἢ νὰ καμωθῇ
πῶς ὁ βόγγος τοὺς δὲ σούβλισε τ' ἀπὸ τὸν; ΚΜπαστ. ἐνθ'
ἄν. 2) Βοή, ἤχος ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν.: Ἡ θάλασσα, ποῦ ἄλλοτε τόσο θορυβοῦσε, φώναζε, εἶχε
βουβαθῇ τώρα, ὁ βόγγος τῆς, ἡ φωνή τῆς δὲν ἐρχότανε
ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. Ὁ βόγγος τοῦ ἀγέρα ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν. 3) Ἀγρία μέλισσα (πιθανῶς διὰ τὸν βόμβον ποῦ
παράγει. Πβ. Μ'Ετυμολ. 699 «αἰ αἰθυσιαί, αἰ κληθεῖσαι
βοῦγγες παρὰ τὴν βοήν») Κύθν.

βογγῶ, γογγύζω Θήρ. Μῆλ. Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) γογύζω Κρήτ. κ. ἄ.
γογύζου Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) γουγύζου Θράκ. (Μάδυτ.)
κ. ἄ. γουγύζου Σκόπ. γοντζύζω Πόντ. (Ὁφ.) γου-
τζύζου Λέσβ. γοντζύζου Λέσβ. κοντζύζω Κύπρ. κονν-
τζύζω Κύπρ. κοντζύζου Τσακων. γουγγῶ Σκόπ. Στε-
ρελλ. (Λοκρ.) γουγῶ Ἰμβρ. γουγῶ Ἡπ. Σάμ. γο-
γοῦ Πελοπ. (Μάν.) γγογγῶ Αἰγιν. γογῶ Πελοπ.
(Μάν.) γγουγγῶ Μακεδ. (Χαλκιδ.) κογγῶ Κύπρ.
κουγγῶ Κύπρ. γογγῶ Ἡπ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Οἶν.)
κ. ἄ. γογῶ Κεφαλλ. κ. ἄ. γγουγγῶ Μακεδ. (Χαλ-
κιδ.) Σκόπ. βογγύζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Προπ. (Ἀρτάκ.
Πάνοριμ.) κ. ἄ.—ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 64 γογύζω Κρήτ.
βογγύζου Θεσσ. (Καρδίτς.) βουγύζου Θράκ. (Αἰν.)
βογγύτζω Σύμ. βοντζύζω Μεγίστ. κ. ἄ. βογγῶ κοιν.
καὶ Πόντ. (Οἶν.) βογῶ πολλαχ. βογγῶ βόρ. ιδιωμ.
βουγῶ πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βογγῶ σύννηθ. βογγῶν
Πελοπ. (Καλάβρυτ. Τριφυλ.) βογγῶν βόρ. ιδιωμ.
βογῶ Ζάκ. βουγῶν Εὔβ. (Ὁρ.) βουγῶν πολλαχ.
βορ. ιδιωμ. 'ουγγῶ Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. βρουγκῶ
Τήλ. σβογγῶ Ἡπ. (Πρέβ.) βόγγω Λευκ.—ΑΒαλαωρ.
Ἔργα 2, 113 καὶ 128 ΣΜελᾶ Κόκκιν. Πουκάμ.² 24 ΙΤυπάλδ.
Ποιήμ. 79—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ βογγύζω, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. γογγύζω κατὰ
παρετυμολογίαν πρὸς τὸ βοῖζω-βουῖζω. Πβ. καὶ ΓΧα-
τζιδ. ΜΝΕ 2,326 καὶ γράμμα β βῆτα (τοῦ παρόντος Λε-
ξικοῦ) 5 α. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Ὁ τύπ. βογγύζω
ἀπαντᾷται καὶ ἐν Πεντατεύχῳ (ἐκδ. Hesseling) Δευτερο-
νόμ. 32, 10.

1) Ἀγανακτῶ, δυσφορῶ Κῶς Πελοπ. (Βούρβουρ.)

ΤΟΜ. Δ' — 2

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ